॥ छ ॥ ॥ ॥ अ॥ संवादं रामसीतयोरितिशेषः ॥ पूर्वमागतः कौ अनुकूलमिष्टं गमनं वनानुगमनं ॥ ४६ ॥ इतिरामाभिरा०अयो०त्रिंशःसर्गः ॥ ५० ॥ सल्यागृहाद्रामसीतासंवाद्प्रवत्तेःपूर्वमेवागतः॥शोकं स्वस्यवनगमनमंगीकरोतिनवेतिशंकयासंभावितरामविरहजं ॥१॥ भातुश्वरणो गाढंनिपीद्धा प्रणम्येतियावत् ॥ अति यशामुत्कृष्टकीर्तिमतीं सीतां चक्षुरादिभिःप्रार्थयन् ॥ महाव्रतं वनवासलक्षणमहाव्रतकतनिश्वयं रामंतु उवाच ॥ चस्वर्थे स्वाभिमतप्राप्ती सीताशरणगमनमेव मद्रमनमंगी अनुकूलंतुसाभर्तुर्ज्ञात्वागमनमात्मनः ॥ क्षित्रंत्रमुदिनादेवीदातुमेवप्रचक्रमे ॥ ४६॥ इत्यापेश्रीरामायणेवा० आ० अ०त्रिशः ॥ ७ ॥ एवंश्रुत्वाससंवादंत्रक्ष्मणःपूर्वमागतः ॥ बाप्पपर्याक्तस्यःशोकंसोद्दमशक्कवन् सगः॥ ३०॥ ાા છ ॥ १ ॥ सभातुश्वरणोगाढंनिपी छारघुनंदनः ॥ सीतामुबाचातियशांराघवंचमहाव्रतं ॥ २ ॥ यदिगंतुंकताबुद्धिर्वनंमगगजायुनं ॥ अहंत्वाःनुगमिष्यामिवनमग्रेधनुर्धरः॥३॥ मयासमेतोःरण्यानिरम्याणिविचरिष्यसि॥ पक्षिभिर्भृगयूर्थेश्रसंघुप्रानिसमंततः॥४॥ नदेवलोकाक्रमणंनामरत्वमहंच्णे॥ऐश्वर्युचापिलोकानांकामयेनत्वयाविना॥ ५॥ एवंब्रुवाणःसोमित्रिर्वनवासायनिश्चितः॥ रामंणवहुभिःसांवैनिपिदःपुनरबवीत्॥६॥अनुज्ञातस्तुभवतापूर्वमेवयदस्म्यहं॥िकमिदानींपुनरिपक्रियंतमेनिवारणं॥आयदर्थे प्रतिषयोमेकियनेगंनुमिच्छनः॥एनदिच्छामिविज्ञानुंसंशयोहिममानघ॥८॥ननोबवीन्महानजारामालक्ष्मणमग्रनः॥स्थिनंप्रा गामिनंधीरंयाचमानंरुतांजिलिं॥ ९॥ कारयत्येवंमुख्यउपायइतिमत्वा तत्यार्थना ॥ २ ॥ बुद्धिर्युवाभ्यामितिशेषः ॥ त्वा त्वां वनगंतारं अनुगमिष्या मि अनुःसहार्थं गमनकालेचायतएवधनुर्धरोगमिप्यामि॥ ३ ॥ ४ ॥नन्विहैवभोगान्भुक्कास्थातब्यमित्यत्राह ॥ नेति ॥ आऋमणमारोहः ॥ ५॥ ६ ॥ पूर्वमेव भवतानुज्ञातः ॥ त स्माद्परितापःसन्त्यमप्यनुंविधायमां॥प्रतिसंहारयक्षिप्रमाभिषेचनिकीं कियामित्युक्तेः॥ किचपृर्वे अवतरणसमयेइत्यप्यर्थः॥७॥ एतत्प्रतिषधप्रयोजनं ॥ संशयः पूर्वकेना

भिभायणानुमतिरिदानींकेनाभिप्रायेणप्रतिषेषद्दितसंदहः ॥ ८ ॥ प्रागामिनं वनंप्रतिप्रथमगमनाभिप्रायवंतं ॥ याचमानं तत्रानुसतिमितिरोषः ॥ ९ ॥